

บทที่ 1

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ผลผลิตส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตร แต่ในภาวะปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาราคาตกต่ำของผลผลิต อันเนื่องมาจากการผลผลิตที่มีมากเกินความต้องการของตลาดโลก ทำให้เกิดการแข่งขันกันในระหว่างประเทศ เกษตรกรรมด้วยกัน อีกทั้งยังประสบกับปัญหาการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ สงผลให้ผลผลิตทางการเกษตรรายในประเทศไทยมีราคาตกต่ำมาก และยังมีการปล่อยทิ้งให้เน่าเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ การพัฒนาการแปรรูปผลผลิตเหล่านี้เพื่อการส่งออก จะสามารถช่วยบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นลงได้ รวมทั้งยังช่วยสร้างงานให้กับคนไทยและยังช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร อุดหนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร จึงนับเป็นทางออกที่หนึ่งที่สำคัญ และเป็นความหวังในการแก้ปัญหาของเศรษฐกิจไทยที่กำลังประสบอยู่

การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร จำพวกผัก และผลไม้ เป็นผลิตภัณฑ์น้ำผักผลไม้ จัดเป็นโครงการหนึ่งที่น่าสนใจที่มีถูกต้องการจัดดำเนินการเป็นสินค้าออกที่ดี เนื่องจากตลาดโลกมีแนวโน้มความต้องการน้ำผักผลไม้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ การส่งเสริมในด้านโภชนาการแก่ผู้บริโภค และการพัฒนาการผลิต การบรรจุผลิตภัณฑ์น้ำผักผลไม้ รวมทั้งการพัฒนาทางการตลาดก็จะทำให้ความต้องการน้ำผักผลไม้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วย ประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วและต้นทุนในการผลิตก็ต่ำกว่าประเทศไทยอุดหนุนการอื่นๆ เนื่องจากมีแหล่งทรัพยากรที่ดีค่าแรงและต้นทุนในการผลิตก็ต่ำกว่าประเทศไทยอุดหนุนการอื่นๆ ดังมีรายงานการคาดหมายไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2543 ผักและผลไม้แปรรูปจะเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย รองจากอาหารทะเลและปีช่อง (สนธิ กองประเสริฐ, 2535)

ผลไม้ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นผลไม้เขตร้อน หรือกึ่งเขตร้อน ซึ่งมีมากมายหลายชนิด มีผลผลิตออกสู่ตลาดตลอดทั้งปี ตลาดยุโรป และอเมริกา ยังมีแนวโน้มความต้องการน้ำผลไม้เขตร้อน และกึ่งเขตร้อนสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ไทยนับเป็นผลไม้พื้นเมืองที่น่าสนใจ และมี

ความเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูป เนื่องจากมีข้อดีหลายประการ กล่าวคือ แตงไทยเป็นพืชในตระกูลเมลอนเหมือนกับแคนตาลูป มัตซ์เมล่อน และอันนี้ดี ให้กลิ่นหอมหวานเฉพาะตัวที่คล้ายคลึงกัน แต่ราคากูกว่ากันมาก ซึ่งกลิ่นเมลอนเป็นกลิ่นที่หัวใจยอมรับให้ใช้ในผลิตภัณฑ์อาหารหลายชนิดโดยทั่วไป นอกจากนี้แตงไทยยังมีผลผลิตออกสู่ตลาดตลอดทั้งปี เพราะทำการเพาะปลูก และดูแลรักษาง่ายให้ผลผลิตต่อไร่สูง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันแตงไทยจะไม่ใช่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เพราะคนไทยจะบริโภคแตงไทยในลักษณะผลสดร่วมกับน้ำกะทิ ถ้าหากสุกเกินความต้องการก็จะถูกปล่อยให้เน่าเสีย และทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่ถ้าหากว่ามีอุตสาหกรรมการแปรรูปน้ำแตงไทยมารองรับ เกษตรกรก็จะสามารถมั่นใจได้ และหันมาทำการเพาะปลูกกันมากขึ้น แตงไทยก็จะยังคงเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ที่สามารถนำไปประยุกต์ประกอบเป็นผลิตภัณฑ์อาหารได้หลายประเภท เช่น ใช้ในลักษณะของสารปูนแต่งกลิ่นสมเมลอน หรือใช้รับประทานเป็นน้ำแตงไทยพร้อมดื่ม ซึ่งนอกจากจะได้รับชาติที่ถูกใจแล้วยังได้คุณค่าทางอาหารของผลไม้มีอยู่ด้วย

การสกัดน้ำจากเนื้อแตงไทยโดยวิธีทางกายภาพทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากแตงไทย เป็นผลไม้ที่มีเนื้อมาก และเนื้อมีลักษณะนิ่ม เมื่อนำมาตีปนจะมีความหนืดสูงมากต่อการสกัด ทำให้ได้ผลผลิตของน้ำแตงไทยที่ค่อนข้างต่ำ จากการศึกษาของคู่ประกอบทางเคมีของโครงสร้างผนังเซลล์ของพืช และการวิเคราะห์ของคู่ประกอบเบื้องต้นของพอลิแซคคาโรดีในเนื้อแตงไทยตีปนตามวิธีในภาคผนวก ข-1 - ข-4 ดังตารางที่ 1.1 ซึ่งสารประกอบพอลิแซคคาโรดีเหล่านี้จะเป็นตัวขัดขวางการสกัดน้ำจากเนื้อแตงไทย ประกอบกับการศึกษากลไกการทำงานของเอนไซม์ที่อยู่ภายในพอลิแซคคาโรดีในผนังเซลล์พืช เช่น เพคตินส์ เซลลูเลส และเอมิเซลลูเลส และจากการรายงานการศึกษาเพื่อนำเอนไซม์มาใช้ในกระบวนการผลิตน้ำผักและผลไม้ รวมทั้งในปัจจุบันได้มีการพัฒนากระบวนการผลิตเอนไซม์ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท เพื่อจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ จึงส่งผลให้การใช้ประโยชน์จากเอนไซม์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นการนำเอนไซม์มาใช้ในกระบวนการผลิตน้ำแตงไทย นอกจากจะช่วยเพิ่มผลผลิตของน้ำแตงไทยที่สกัดแล้วยังสามารถรักษาคุณลักษณะด้านกลิ่นรสธรรมชาติของแตงไทยสดไว้ได้ด้วยเห็นกัน

ตารางที่ 1.1 องค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญของเนื้อแดงไทยตีป่น

องค์ประกอบทางเคมี	ร้อยละโดยน้ำหนัก
น้ำ	95.6
เส้นใย	0.35
แป้ง	1.98
เพคติน	0.32

ในภาวะปัจจุบันได้มีการพัฒนาน้ำเทคโนโลยีเอนไซม์ตีป่นมาใช้ในกระบวนการผลิตน้ำผลไม้ให้ลีชีน (Turecek, Pittner and Birkner, 1990) เพื่อประโยชน์ในการลดข้อจำกัดบางประการของการใช้เอนไซม์อิสระ เช่น สามารถใช้ในช่วงอุณหภูมิและ pH ที่กว้างกว่าเอนไซม์อิสระ ถ้าเลือกวิธีการตีป่นที่เหมาะสม สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้และใช้ในกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่องได้ รวมทั้งการใช้เอนไซม์ตีป่นจะช่วยลดปัญหาการปนเปื้อนของโปรตีนเอนไซม์ในผลิตภัณฑ์ ช่วยปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ผู้บริโภคยอมรับมากขึ้น สำหรับในงานวิจัยนี้ มีความต้องการศึกษาการผลิตน้ำแดงไทยโดยใช้เอนไซม์ในกลุ่ม เพคตินส ร่วมกับเซลลูเลส ทั้งในลักษณะของเอนไซม์อิสระและเอนไซม์ตีป่น ซึ่งในการนี้การศึกษาด้านเอนไซม์ตีป่นได้เลือกเม็ดแก้วขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 มิลลิเมตร เป็นตัวพยุงเนื่องจากมีเสถียรภาพเชิงกล ราคาก่อนข้างถูก สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ด้วยวิธีการที่ไม่ซับซ้อนแยกออกจากผลิตภัณฑ์ ได้ง่าย นอกจากนี้เม็ดแก้วที่ใช้ยังมีน้ำหนักมากกว่าความถ่วงจำเพาะของแตงไทยตีป่นทำให้สามารถพัฒนาไปใช้กับกระบวนการการสกัดน้ำแดงไทยอย่างต่อเนื่องได้ และเหมาะสมยิ่งกว่าตัวพยุงได้ โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การหาภาวะที่เหมาะสมในการสกัดน้ำแดงไทยโดยใช้เพคตินร่วมกับเซลลูเลส ในลักษณะแบบต่อเนื่อง (simultaneous)

2. การหาภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมเพคตินสติร์งรูป และเซลลูเลสติร์งรูปด้วยพันธุ์ดาวาเลนต์บันเม็ดแก้ว
3. การประเมินสมบัติทางจลนพลศาสตร์ของเพคตินสติร์งรูป และเซลลูเลสติร์งรูปเทียบกับเอนไซมอิสระ
4. การสักด้น้ำแดงไทยอย่างต่อเนื่องในเครื่องปฏิกรณ์ชีวภาพ ของเอนไซม์ผสมระหว่างเพคตินสติร์งรูปและเซลลูเลสติร์งรูปแบบฟลูอิเดซ์เบด
5. การประเมินลักษณะทางกายภาพ และทางประสาทสัมผัสของน้ำแดงไทยที่สักด้วยการใช้เอนไซมอิสระเทียบกับการใช้เอนไซม์ติร์งรูปในเครื่องปฏิกรณ์แบบฟลูอิเดซ์เบด เพื่อหาข้อสรุปของงานวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้ คือ

1. เกิดฐานข้อมูลทางวิชาการสำหรับเทคโนโลยีเอนไซม์ติร์งรูป เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นได้ ซึ่งไม่ต่างไปจากผลิตภัณฑ์น้ำแอปเปิล น้ำอุ่น ของต่างประเทศ
2. ก่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจ โดยเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าจากเกษตรกรรม
3. มีข้อมูลชี้นำอุตสาหกรรมแปรรูปแดงไทยให้เกิดขึ้นได้โดยรวมวิธีที่อาศัยภูมิปัญญาการศึกษาภายในประเทศไทย
4. ก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จากการนำน้ำแดงไทยที่ผลิตได้มาดัดแปลงและปรับปรุงใช้ เช่น น้ำแดงไทยพร้อมดื่ม
5. เพิ่มข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการหาแนวทางสำหรับการพัฒนาการผลิตน้ำแดงไทยในระดับอุตสาหกรรมต่อไป